

gaar ud paa at ophæve Vognladningsklasse 4, og i saa Henseende er det en ret betydelig Nedsettelse, det maa indrømmes; men samtidig er der ogsaa en ganske lille Forhøjelse af Vognladningsklasse 5, idet det er saadan noget som omtrent 3 pCt. dyrere end hidtil for denne Vognladningsklasse. — Til § 61 er der af et Mindretal stillet et Endringsforslag om at indføre særlig lave Takster mellem to Byer. Jeg vil ikke antage, at de ærede Forslagsstillere (Bluhme og Th. Nielsen) saa Flertal for dette Forslag. Jeg synes nemlig, at det er ret principløst, at man først er med til for Godsets Vedkommende at forlange en faldende Stala for lange Afstande, og bag efter ogsaa forlanger Nedsettelse særlig paa de korte Afstande. Saa synes jeg, at man saar Nedsettelse over hele Linien, og man kunde blive ved saaledes, indtil man tilsidst fik ingen Fragt. Jeg skal ikke komme nærmere ind herpaa, jeg antager, at det ærede Medlem for Vejle (Th. Nielsen), som er til Stede, og som er en af Forslagsstillerne, nærmere vil motivere dette Forslag. — Under Nr. 45 er der stillet en Endring af Flertallet, en Endring, som, saa vidt jeg ved, i alt Fald er i Konsekvens med den bestaaende Ordning, og som det derfor sikkert ikke vil volde nogen Vanskelighed at faa vedtaget. — Til § 62 er der under Nr. 46 stillet et Endringsforslag, som nærmest er redaktionelt, men dog ogsaa reelt, idet der meget vel kan tænkes Primærkøpatter, som egentlig ikke ere Pakker. Man kunde f. Eks. tænke sig en eller anden Genstand, som slet ikke er pakket ind, og den kan man jo godt sende som Primærkøpaffe. — Til § 63 er der af et stort Flertal, nemlig hele Udvalget undtagen 2 Medlemmer, stillet et Endringsforslag om Nedsettelse af Kreaturfragterne. Der er en Endring af Taksten for Vognens Grundslade, som kun er ganske lille, medens derimod Endringen med Hensyn til Tillægstatsten pr. Kilometer ikke er saa ganske ubetydelig. Saa vidt det er oplyst, vil det andrage maaste en ikke saa ganske lille Risiko, men Flertallet har ogsaa den Mening, at det er en ret vigtig Endring, idet det nemlig med Hensyn til den indenlandske Omsætning af Kreaturer fra Marked til Marked ikke har saa ganske lille Betydning, at man paa de korte Afstande kan faa Kreaturerne sendte paa nogenlunde billige Betingelser. Der var noget, jeg glemte under Omtalen af § 61, men jeg antager for øvrigt, at det vil komme nærmere frem, idet der vistnok paa dette Omraade er særlig sagkyndige Medlemmer i Udvalget, som nok ville tage Ordet. Der var

i Udvalget et almindeligt Ønske om, at der gjordes noget betydeligt for Forsendelsen af let fordærvelige Varer, at de saa vidt muligt blive forsendte i afstøede Vogne med størst mulige Hurtighed og uden i alt Fald for stor Forhøjelse af Fragten. Jeg antager som sagt, at dette Spørgsmaal vil blive nærmere omtalt. Man har i Udvalget ønsket at stille Forslag, men fravalget det af Hensyn til Ministerens Udtalelse. For øvrigt skal jeg i denne Forbindelse omtale et Spørgsmaal, som Udvalget saa godt som ikke har beskæftiget sig med, og det angaar Godsets Klassifikation. Det er et vanskeligt og vidtløftigt Spørgsmaal, som ganske vist ikke falder direkte ind under Udvalgets Omraade, og som Udvalget derfor, kan jeg gerne sige, ikke har sat sig tilstrækkelig ind i, men som har stor Betydning med Hensyn til Fragternes Størrelse. Der er det, for mig i alt Fald, karakteristisk, at man har sat forskellige af vore Fødemidler til en ret høj Takstklasse. I det hele forstaar jeg ikke rigtig de Regler, hvorefter man klassificerer Gods, eller om der overhovedet er nogen som helst Regler derom. Jeg er næsten tilbøjelig til at tro, at det sidste er Tilfældet. Det var vel Meningen, at det skulde være en Værdiklassifikation, man brugte, men en saadan er sikkert meget vanskelig at gennemføre, det vil let blive en Parodi. Jeg hørte saaledes en fortælle med Hensyn til Jærn — det hører ind under en bestemt Takstklasse, en Klasse, som vel ikke har nogen meget stor Værdi, jeg huster for Resten ikke Klassens Nummer —, at Værdien deraf er saa forfælsk, at medens almindeligt Naajærn koster henimod en halv Snes Ore pr. Hund, koster de fineste Urjædre saadant noget som 20 Gange saa meget som Guld. Det var for mig et flaaende Eksempel paa, at en Værdiklassifikation er ret vanskelig. Ser man dernæst rent forretningsmæssigt derpaa, er den efter min Mening ret meningsløs. Jeg forstaar saaledes ikke, at man siger: den og den Vare kan ikke bære den Fragt, og derfor køre vi den billigere. Jeg mener, at Jærnbanen skal sige som saa: det koster os saa meget, og derfor tage vi saa meget; det er et meget sundere Princip. Det er dog unaturligt, naar vi se hen til vore almindelige Fødemidler, at de koste ikke saa lidt mere at forsende end Kul. Naar man sender en Vognladning Kul, som tilsviner Statens Vogne og valder megen Siltage eller man sender Mursten, saa sender man alt det billigere end Fødevarer. Dette synes jeg er noget usundt og ulogisk, og det var ønskeligt at komme bort herfra. Tendensen gaar vel nok i Retning